

§ 4. Wynagrodzenie za dostarczenie środka przewozowego należy się za czas, w którym ten środek przewozowy faktycznie pozostawał w dyspozycji wynajmującego.

§ 5. Jeżeli zażądano dostarczenia jednego ze środków przewozowych, wyszczególnionych w grupie A. załącznika, względnie roweru, tudzież środków przewozowych wyszczególnionych w grupie C. załącznika niniejszego rozporządzenia — na całą dobę, rzeczywiste zaś korzystanie z danego środka trwało krócej, niż dobę — wówczas wynagrodzenie za każdy, choćby tylko rozpoczęty, okres sześciogodzinny wypłaca się po 25% ogólnej sumy pieniężnej, należnej za pełną (całą) dobę.

§ 6. Przepis § 5-go nie odnosi do wypadków, gdy przy zapotrzebowaniu środka przewozowego umówiono wynagrodzenie obliczane „za jeden kilometr“.

W tych wypadkach wynagrodzenie wypłaca się, stosownie do obliczenia za ogólną ilość kilometrów drogi przebytej danym środkiem przewozowym.

§ 7. W razie korzystania z dostarczonego środka przewozowego za wynagrodzeniem obliczanem „za jeden kilometr“, każdy rozpoczęty kilometr drogi przyjmuje się jako jednostkę całą.

Za ogólną ilość kilometrów drogi przebytej w kierunku powrotnym, wypłaca się wynagrodzenie o tyle, o ile wynajmujący korzystał z dostarczonego środka przewozowego również w kierunku powrotnym.

§ 8. Jeżeli wynagrodzenie było umówione według stawki „za jeden kilometr“ wówczas każdą, choćby tylko rozpoczętą godzinę, pozostawiania dostarczonego środka przewozowego w dyspozycji wynajmującego poza faktyczną jazdą przyjmuje się za cztery kilometry przebytej drogi.

Kwotę w ten sposób obliczoną wypłaca się posiadaczowi (kierowcy) środka przewozowego łącznie z ogólną sumą wynagrodzenia, należną mu za przebytą ilość kilometrów.

§ 9. Wynagrodzenie należy się również za okresy niezbędne przerw (postojów) w czasie jazdy, o ile te nie zostały spowodowane z winy posiadacza (kierowcy) dostarczonego środka przewozowego.

Za „niezbędne“ są uważane przerwy (postoje) w celu nakarmienia, względnie napojenia zwierząt pociągowych, uzupełnienia smarów (benzyny), względnie innych środków pędowych, w celu naładowania, wyładowania, przeładowania i t. p.

Wynagrodzenie za postoje oblicza się według zasad ustalonych w §§ 5 i 7, względnie 8 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. O ile wynajmujący korzysta z dostarczonego środka przewozowego jako osobowego, obowiązany jest posiadacz (kierowca) tegoż przewieźć bezpłatnie bagaż każdej przewożonej osoby do 15 kg. wagi.

Za przewóz bagażu każdej przewożonej osoby ponad 15 kg. wagi należy się posiadaczowi (kierowcy) środka przewozowego osobna dopłata po 2 (dwa) grosze od każdego kilograma przewożonych rzeczy i każdego kilometra przebytej drogi.

§ 11. Dysponujący dostarczonym środkiem przewozowym nie ma obowiązku pokrywania żadnych wydatków, wynikających ewentualnie z tytułu opłat rogatkowych (myt), mostowych, drogowych i t. p.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze województwa kieleckiego od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1932 r. włącznie.

Wojewoda: *Paciorkowski*